

Bestemmingsplan

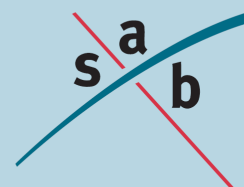
Meemortel 59

Gemeente Cranendonck

Datum: 13 september 2011

Projectnummer: 100357

ID: NL.IMRO.1706.BPBG3011-VAST

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Plangebied	4
1.3	Doel	4
1.4	Geldende bestemmingsplannen	4
1.5	Leeswijzer	5
2	Bestaande situatie	6
2.1	Ruimtelijke structuur	6
2.2	Functionele structuur	6
3	Beleidskader	7
3.1	Rijksbeleid	7
3.2	Provinciaal beleid	8
3.3	Gemeentelijk beleid	11
4	Milieuhygiënische en planologische aspecten	13
4.1	Water	13
4.2	Natuur	16
4.3	Archeologie en cultuurhistorie	17
4.4	Milieu	18
4.5	Technische infrastructuur	25
4.6	Totaalbeeld aspecten	25
5	Planbeschrijving	26
5.1	Uitgangspunten	26
5.2	Belangenafweging landschappelijke inpassing	29
6	Juridische planbeschrijving	30
6.1	Inleiding	30
6.2	Verbeelding	30
6.3	Toelichting op de regels	30
6.4	Toelichting op de bestemmingen	31
7	Economische uitvoerbaarheid	33
8	Procedure	34
8.1	Vooroverleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening	34
8.2	Publicatie ex artikel 1.3.1 Besluit ruimtelijke ordening	34
8.3	Procedure ex artikel 3.8 Wet ruimtelijke ordening	34

Bijlagen:

Bijlage I **Nota vooroverleg**

Bijlage II **Nota zienswijzen (met appendix 1 onderzoek Cauberg Huygen, 2a aanvullende emissieschatting en 2b ISL3A berekening 2011)**

Bijlage III **Luchtkwaliteit**

Bijlage IV **Akoestisch onderzoek**

Bijlage V **Memo Flora en Fauna**

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het voorliggende bestemmingsplan 'Meemortel 59' heeft betrekking op grondverzetbedrijf Kuppens BV. Aanleiding voor het bestemmingsplan is het treffen van een actuele en adequate planologisch juridische regeling voor het bedrijf. Het grondverzetbedrijf Kuppens BV was tot 1989 gevestigd aan de Burgemeester van Houtstraat 57 in de kern Budel.

Op 23 april 1986 heeft de commissie van de provincie in principe ingestemd met de verplaatsing van het bedrijf van de Gebroeders Kuppens naar een terrein buiten het bestaande industrieterrein, zodat op korte termijn een oplossing gevonden kon worden voor de problematiek die zich voordeed op de voormalige locatie.

Op 8 oktober 1986 werd per brief ingestemd met het terrein aan de Meemortel 59.

Op 25 maart 1988 is door Kuppens op basis van artikel 19, lid 1 WRO (in combinatie met een voorbereidingsbesluit genomen op 17 december 1987) een vergunning aangevraagd inzake de plaatsing van een bedrijf op het perceel kadastraal bekend als gemeente Budel, sectie K, nr. 466 en het oprichten van bedrijfsruimte ten behoeve van een loon- en grondverzetbedrijf.

Echter bij het voorleggen van de beschikking ten behoeve van het afgeven van de verklaring van geen bezwaar inzake de bouwvergunning voor de bouw van een bedrijfsruimte voor een loon- en grondverzetbedrijf aan de Meemortel te Budel, besloot GS niet mee te werken.

Op 7 december 1988 heeft GS besloten op de bezwaarschriften die zowel door de gemeente Budel (later gemeente Cranendonck) als de gebroeders J. en W. Kuppens zijn ingediend tegen het niet-akkoord van de provincie op de bouwplannen op het perceel dat kadastraal bekend als Budel, sectie K, nr. 466 (Het betreffende kadastrale perceel is later opgedeeld in een tweetal percelen, te weten Budel K 973 en Budel K974). De provincie geeft naar aanleiding van de bezwaarschriften toch een verklaring van geen bezwaar af. In dit besluit op de bezwaarschriften wordt gesproken over het mogelijk maken van de opslag van zand, grind en andere materialen, waarbij een afstand van 150 meter aangehouden dient te worden ten opzichte van het agrarisch bedrijf van P.J. Verhees en dat er gezorgd dient te worden voor een passende terreinbeplanting.

Bovenstaande laat zien wat het startpunt is geweest voor verplaatsing van Kuppens BV en de wijze waarop de verplaatsing vorm heeft gekregen. Welke eisen gesteld zijn en waarop de provincie geen bezwaar heeft. Hier vallen ook de toekomstige activiteiten als opslag van zand, grind en andere materialen onder. De provincie heeft in eerdere bezwaar- en beroepsprocedures reeds laten weten dat de verklaring van geen bezwaar zowel om de realisatie van het bedrijfsgebouw gaat, als om het gebruik van het perceel ten behoeve van een grondverzetbedrijf.

In het kader van de actualiseringsplicht voor ruimtelijke plannen van meer dan 10 jaar oud, ingegeven door de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (verder te noemen: Wro) per 1 juli 2008, dient deze vrijstelling doorvertaald te worden in een bestemmingsplan. Het bestemmingsplan Buitengebied waaraan de vrijstelling als bijlage

was toegevoegd is grotendeels al geactualiseerd. Voorliggend perceel is om meerdere redenen buiten het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied gelaten en wordt nu voorzien van haar eigen regiem. Wel is aansluiting gezocht bij dit bestemmingsplan Buitengebied.

1.2 Plangebied

Het plangebied is gelegen aan de westzijde van de kern Budel. Het plangebied is gelegen in het buitengebied, hoewel deze op korte afstand ligt van bedrijventerrein Airpark en de bebouwde kom van Budel. Onderstaande figuur geeft een weergave van de ligging van het plangebied.

Figuur 1: Situering plangebied met globale aanduiding plangebied

1.3 Doel

Doel van dit bestemmingsplan is een planologisch juridische basis te bieden voor het bestaande bedrijf. Het bestemmingsplan is conserverend van aard, wat betekent dat de huidige situatie overeenkomstig bestemd wordt. Nieuwe ontwikkelingen worden met dit bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt. Wel worden kaders geschapen om te kunnen voldoen aan de door de Provincie gestelde randvoorwaarden. Het betreft aspecten als landschappelijke inpassing en afdoende geluidwering.

1.4 Geldende bestemmingsplannen

Voor de betrokken gronden geldt het bestemmingsplan "Buitengebied" van de voormalige gemeente Budel, met het daarbij behorende vrijstellingsbesluit ex artikel 19 lid

1 WRO voor voorliggend perceel. Op 7 december 1988 is door gedeputeerde staten van Noord Brabant een verklaring van geen bezwaar afgegeven ten behoeve van deze vrijstelling. Op 17 januari 1989 is daarop de bouwvergunning ex artikel 19 WRO, juncto artikel 50 lid 8 van de Woningwet afgegeven, overeenkomstig het ontwerp van architectenburo Miel Davits, voor een bedrijfsgebouw en -woning.

1.5 Leeswijzer

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding (plankaart), regels en deze toelichting. Verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. De toelichting dient ter beschrijving en onderbouwing van het bestemmingsplan en bevat de resultaten van de diverse verrichte onderzoeken. De toelichting bestaat uit acht hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk volgt hoofdstuk 2. Hierin is een beschrijving opgenomen van de huidige situatie van het plangebied. In hoofdstuk 3 is het relevante Rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid opgenomen. In hoofdstuk 4 komen de milieuhygiënische en planologische aspecten aan bod. Hoofdstuk 5 bevat de planbeschrijving en het daarop volgende hoofdstuk bevat de juridische planbeschrijving. De economische uitvoerbaarheid is behandeld in hoofdstuk 7. Tot slot volgt de omschrijving van de procedure in hoofdstuk 8.

2 Bestaande situatie

2.1 Ruimtelijke structuur

Het plangebied is gelegen in het zuidoosten van de provincie Noord Brabant, in de gemeente Cranendonck. De kern Budel is de hoofdplaats van de gemeente. Het bedrijf Kuppens BV is gevestigd aan de Meemortel. Deze straat vormt de westelijke uitvalsweg van Budel. Enigszins ten westen van het plangebied, op bedrijventerrein Airpark, eindigt de Meemortel in een rotonde met de Randweg Oost, Randweg Zuid en Geuzendijk.

2.2 Functionele structuur

Het gebied kenmerkt zich als een overgangszone van de kern naar het buitengebied, dat wil zeggen een combinatie van verspreid liggende agrarische bedrijven en losse of geclusterde ('plukjes') woonbebouwing. Daarnaast is het bedrijventerrein Airpark enigszins ten westen van het plangebied gelegen. Op dit bedrijventerrein zijn verschillende (grootschalige) bedrijven aanwezig.

3 Beleidskader

Het beleidskader wordt op 3 niveaus kort beschreven. Op Rijks- en provinciaal niveau omvat het beleid algemene beleidsuitgangspunten ten behoeve van behoud en versterking van bestaande kwaliteiten. Op gemeentelijk niveau is sprake van meer concrete beleidsuitgangspunten, alhoewel het beleid ook hier in hoofdzaak gericht is op het behoud en versterking van bestaande ruimtelijke kwaliteiten.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Nota Ruimte*

De Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006 ingestemd met de Nota Ruimte. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 is de Nota Ruimte formeel in werking getreden. De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De Nota bevat, in overeenstemming met het Hoofdlijnenakkoord van het kabinet, de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. De Rijksverantwoordelijkheden en die van anderen zijn helder onderscheiden. Daarbij wordt invulling gegeven aan het motto “decentraal wat kan, centraal wat moet”. De Nota Ruimte is door het Rijk op dit moment vastgesteld als structuurvisie met een uitvoeringsparagraaf.

Het hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is om ruimte te scheppen voor de verschillende ruimte vragende functies. Het kabinet richt zich op:

- 1 Versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland;
- 2 Bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland;
- 3 Borging en ontwikkeling van belangrijke (inter-)nationale ruimtelijke waarden;
- 4 Borging van veiligheid.

Voor verstedelijking en economische activiteiten gaat het Rijk uit van de bundelingstrategie. De steden worden ondersteund in hun functie van economische en culturele motor. In steden en dorpen wordt het draagvlak voor voorzieningen ondersteund. Infrastructuur kan worden geconcentreerd en optimaal benut. Het Rijk voert het bundelingbeleid niet zelf uit. Dat is een taak van decentrale overheden. Wel speelt het Rijk een stimulerende rol. Uitgangspunt is dat in iedere gemeente voldoende ruimte wordt geboden om te voorzien in de natuurlijke bevolkingsaanwas. Dat geldt ook voor landelijke gebieden, waar vooral starters en ouderen moeite hebben om aan een geschikte woning te komen, waardoor de sociale samenhang onder druk komt te staan. Behalve voor de eigen bevolkingsaanwas, moet iedere gemeente ook voldoende ruimte bieden voor de lokaal georiënteerde bedrijvigheid.

Bundeling van verstedelijking en economische activiteiten betekent dat nieuwe bebouwing voor deze functies grotendeels geconcentreerd tot stand komt, dat wil zeggen in bestaand bebouwd gebied, aansluitend op bestaand bebouwd gebied of in nieuwe clusters van bebouwing daarbuiten. De ruimte die in het bestaande stedelijke gebied aanwezig is, moet door verdichting optimaal worden gebruikt.

Aangezien het voorliggend bestemmingsplan een conserverend karakter heeft en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt worden, wordt aangesloten bij de Nota Ruimte. De aanwezige waarden in het buitengebied worden door voorliggend bestemmingsplan niet aangetast.

3.1.2 *Ontwerp AMvB Ruimte (2009)*

De Algemene Maatregel van Bestuur Ruimte (AMvB Ruimte) heeft tot doel de Rijksbelangen directer door te laten werken in het provinciaal beleid en gemeentelijke bestemmingsplannen. De inwerkingtreding van de AMvB Ruimte is voorzien voor medio 2010. De AMvB bevat alle ruimtelijke beleidskaders van het Rijk en vormt het sluitstuk van het nieuwe stelsel van ruimtelijke ordening, zoals dat in 2008 met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking trad.

De AMvB Ruimte geeft aan dat provincies beleid op moeten stellen dat de kaders aangeeft van de bebouwingsmogelijkheden in het buitengebied. Zo moet stedelijke bebouwing zoveel mogelijk worden gebundeld. Wanneer sprake is van niet gebundelde bebouwing kan gebruik gemaakt worden van specifieke regelingen zoals 'rood voor groen' en 'Ruime-voor-Ruimte'. De doelstelling 'Sterke steden en vitaal platteland' staat hierbij centraal en moet de kwaliteit van het stedelijk- en buitengebied stimuleren.

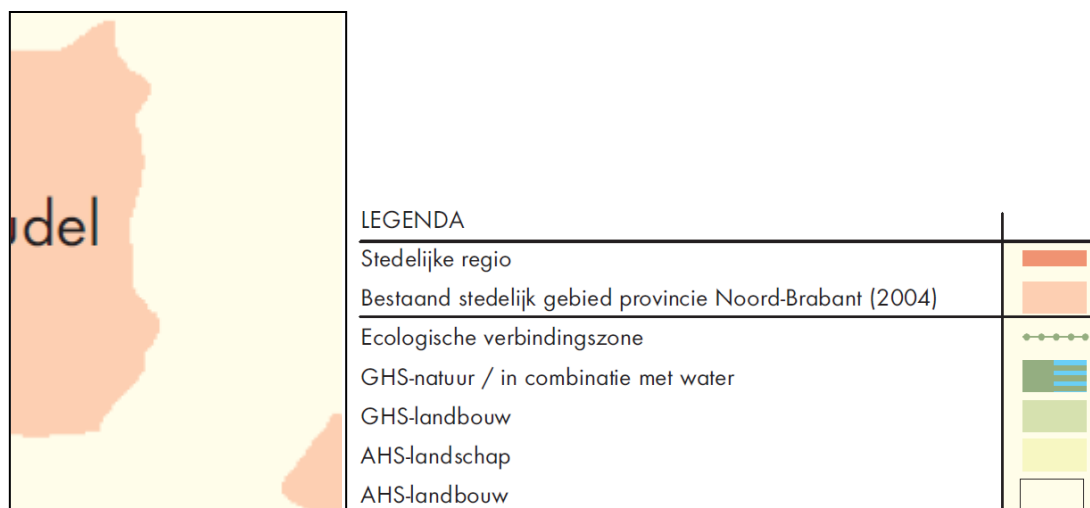
Onderhavig bestemmingsplan heeft betrekking op de huidige activiteiten van het bedrijf Kuppens, met in acht name van landschappelijke inpassing. De kwaliteit van het buitengebied wordt door voorliggend bestemmingsplan niet aangetast. Door middel van landschappelijke inpassing wordt juist een bufferzone ten opzichte van achterliggende woningen gecreëerd.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 *Interimstructuurvisie “Brabant in ontwikkeling”*

De Interimstructuurvisie (27 juni 2008) benoemt de (ruimtelijke) belangen en doelen van de provincie Noord-Brabant en werkt deze op hoofdlijnen in beleid uit. Het hoofdbelang van de provincie is zorgvuldig ruimtegebruik. Dit hoofdbelang wordt thematisch uitgewerkt in deelbelangen en -doelen. De hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid zijn vervolgens uiteengezet aan de hand van vijf leidende principes, welke een ruimtelijke inslag hebben en van belang zijn voor het provinciale schaalniveau. De vijf ruimtelijke principes zijn:

- meer aandacht voor de onderste lagen;
- zuinig ruimtegebruik;
- concentratie van de verstedelijking;
- zonering van het buitengebied;
- grensoverschrijdend denken en handelen.

Figuur 2: Uitsnede plankaart Interimstructuurvisie met globale aanduiding plangebied

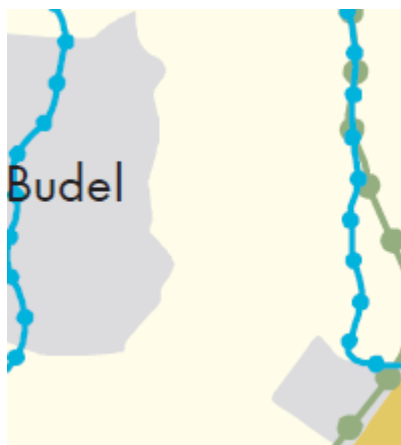
Het plangebied is in de Interimstructuurvisie aangeduid als 'AHS-landbouw'. In de AHS-landbouw liggen de landbouwgronden die in principe zonder beperkingen geschikt zijn voor grondgebonden landbouw. In de AHS-landbouw bevinden zich geen natuurwaarden en daarmee samenhangende landschapswaarden die van belang zijn voor het provinciale schaalniveau.

Het bedrijf Kuppens BV is reeds meer dan 20 jaar gevestigd op de huidige locatie. Het voorliggend bestemmingsplan heeft betrekking op de huidige activiteiten van het bedrijf Kuppens, met in acht name van landschappelijke inpassing. Aangezien het bestemmingsplan zuiver de planologische vastlegging betreft en de milieuvergunning hier tegenwoordig op afgestemd wordt, zal de na vaststelling van het bestemmingsplan een nieuwe milieuvergunning aangevraagd dienen te worden.

De landschappelijke inpassing is in het bestemmingsplan opgenomen via diverse groen-bestemmingen en bestaat uit de mogelijkheid van een onderhoudspad van 1 m breed aan de zijdelingse aardewallen. De aardewallen worden mogelijk gemaakt tot een hoogte van 6 meter. Aan de achterzijde van het perceel is vanwege de directe ligging tegen meerdere woningen aan, een afstand aangehouden van 25 meter, welke van een groeninrichting dient te worden voorzien.

3.2.2 Paraplunota ruimtelijke ordening

In de Paraplunota (1 juli 2008) staat de uitwerking van het provinciaal ruimtelijk beleid uit de Interimstructuurvisie. Deze nota vormt de basis voor het dagelijks handelen van Gedeputeerde Staten en dus voor de inzet van de instrumenten uit de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In de Paraplunota wordt concreter aangegeven wat het beleid van de provincie is. Het beleid uit de Paraplunota put hiervoor uit verschillende bestaande plannen, zoals het voormalige Streekplan (waarvoor nu de Interimstructuurvisie in de plaats is gekomen), de Uitwerkingsplannen, Reconstructieplannen, en verschillende thematische nota's. Naast het bestaande beleid is op enkele punten nieuw beleid voorgesteld. Dit heeft betrekking op bedrijventerreinen, kantoorlocaties en het landelijk gebied en zijn dus niet van toepassing op onderhavig plangebied.

Figuur 3: Uitsnede plankaart Paraplunota met globale aanduiding plangebied

Het plangebied is ook in de paraplunota gelegen in de AHS-landbouw. Daarnaast is het plangebied gelegen in de 25-jaarszone van het grondwaterbeschermingsgebied. Voor deze 25-jaarszone geldt dat voor het infiltreren van regenwater binnen deze zone een ontheffing van de Provinciale Milieuverordening (PMV) verplicht is. In de PMV worden hieraan een aantal criteria gesteld. Van groot belang is dat infiltratie van regenwater geen negatieve invloed mag hebben op de kwaliteit van het grondwater. De PMV is pas van toepassing bij nieuw op te richten inrichtingen. Aangezien het grondverzet Kuppens B.V. feitelijk een bestaande inrichting betreft, welke ook eerdere milieuvergunningen gekregen heeft, is er geen sprake van strijdigheid met de PMV.

3.2.3 Provinciale Milieuverordening (2010)

De Provinciale Milieuverordening (PMV) is op 5 februari 2010 vastgesteld en per 1 maart 2010 inwerkinggetreden. De Provinciale Milieuverordening geeft enkele handvaten om uitvoering te geven aan de verplichtingen die ten aanzien van de provinciale bevoegdheid in de Wet Milieubeheer zijn opgenomen. In de wet zijn enkele materiële en formele regels opgenomen. Wanneer de regeling van een bepaald onderwerp is voorgeschreven in de wet of wanneer dit vanwege externe werking is gewenst, dan worden deze onderwerpen opgenomen in de Milieuverordening.

Het gehele plangebied is gelegen binnen een grondwaterbeschermingszone. Het gaat hierbij om een zogenaamde 25-jaarszone. Deze zone is genoemd in de bijlage bijzondere en kwetsbare gebieden en kent als geval daarvan een beschermingsregime.

In Hoofdstuk 5 van de Milieuverordening zijn bepalingen opgenomen die gelden voor onder andere de 25-jaarszone. Het verboden is om in beschermingszones een bedrijf op te richten wanneer dat bedrijf behoort tot een categorie van inrichtingen die is aangewezen in de zogenaamde 'zwarte' lijst. Deze lijst bevat een twintigtal bedrijfsactiviteiten die niet gewenst zijn in drinkwaterbeschermingszones. Hier valt de categorie grondverzet niet onder. Daarbij, de PMV is pas van toepassing bij nieuw op te richten inrichtingen, aangezien het grondverzet Kuppens B.V. feitelijk een bestaande inrichting betreft, welke ook eerdere milieuvergunningen gekregen heeft, is er hier geen sprake van strijdigheid met de PMV. De vereiste aanpassingen ten behoeve van de bescherming van grondwaterwaarden worden geregeld via de milieuvergunning.

3.2.4 Verordening Ruimte en Provinciale Structuurvisie Ruimte

Op 30 juni 2009 hebben Gedeputeerde Staten(GS) het ontwerp Verordening ruimte Noord-Brabant fase 1 vastgesteld. Van 24 augustus 2009 tot en met 5 oktober 2009 heeft dit ontwerp ter inzage gelegen. De Provinciale Staten stellen de verordening 1^e fase op 23 april 2010 vast. De verordening 1^e fase zal dan per 1 juni 2010 inwerking treden.

De verordening bestaat uit tekst en kaartmateriaal. De tekst bevat regels waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het opstellen van bestemmingsplannen, projectbesluiten en beheersverordeningen. Aan de hand van de kaart kan vastgesteld worden waar welke regels van toepassing zijn.

Onderwerpen die in de ontwerp-Verordening ruimte 1^e fase zijn opgenomen:

- stedelijke ontwikkeling: wonen en (middel-)zware bedrijventerreinen
- ecologische hoofdstructuur (EHS)
- waterbergingsgebieden
- intensieve veehouderij
- concentratiebeleid glastuinbouw
- ruimte-voor-ruimte

Dit betreffen onderwerpen waarover weinig tot geen discussie is. Het huidige beleid is min of meer één op één in de verordening overgenomen.

De verordening 2e fase bevat nieuwe beleidselementen uit de nieuwe structuurvisie, welke op dit moment in ontwerp terinzage ligt. De ontwerp-verordening is voorzien voor juni/juli 2010. Vaststelling van de structuurvisie en de verordening ruimte 2e fase is voorzien voor eind 2010.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 StructuurvisiePlus/Ruimtelijke ontwikkelingsvisie 'Cranendonck'

Voor de ontwikkelingsmogelijkheden in de gemeente Cranendonck is in 1999 een StructuurvisiePlus opgesteld. Eind 2003 is vervolgens de ruimtelijke ontwikkelingsvisie 'Cranendonck op weg naar 2020' opgesteld. In de Ruimtelijke Ontwikkelingsvisie is de Structuurvisie Plus nader bekeken. Het ruimtelijk toekomstbeeld voor de gemeente is geactualiseerd.

Het plangebied ligt in het Duurzaam Ruimtelijk Structuurbeeld op de rand van een waardevol buurtschap. Aan de westzijde van het plangebied is een kwelgebied en een bossage gelegen. Aangezien het bestemmingsplan slechts de huidige situatie vastlegt en geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk maakt, heeft dit geen consequenties ten aanzien van de rond het plangebied aanwezige waarden. Dit bestemmingsplan sluit derhalve aan bij de StructuurvisiePlus en Ruimtelijke ontwikkelingsvisie.

Gebiedstypen

	Bos- en natuurgebied
	Agrarisch gebied met natuur en landschapswaarden
	Beekdal
	Kwelgebied
	Lokaal agrarisch gebied
	Verwevingsgebied
	Kernen
	Bedrijvigheid
	Militair gebied
	Camping
	Gemeentegrens

Structuurelementen

	Boswonen
	Beek
	Snelweg
	Spoorlijn
	Bolle akkers
	Waardevolle overgangen naar het landschap
	Waardevolle buurtschappen
	Geledingszones tussen kernen
	Historische stedenbouwkundige structuren

Figuur 4 uitsnede plangebied Ruimtelijke ontwikkelingsvisie

4 Milieuhygiënische en planologische aspecten

Diverse haalbaarheidsaspecten zoals geluid, luchtkwaliteit, bodem, water, archeologie en flora en fauna worden in dit hoofdstuk toegelicht.

4.1 Water

Het is wettelijk geregeld dat in alle ruimtelijke plannen een waterparagraaf dient te worden opgenomen. Het doel van de waterparagraaf is de waterhuishoudkundige doelstellingen zichtbaar en evenwichtig mee te nemen bij de ruimtelijke plannen. Hierbij wordt ingegaan op de gevolgen van het plan op de waterhuishouding en wordt een beschrijving gegeven van de maatregelen die worden getroffen.

In deze paragraaf is een beknopt overzicht gegeven van het relevante beleid ten aanzien van water. Voor meer achtergronden van dit beleid wordt verwezen naar de verschillende beleidsdocumenten. Een vertaling van de waterdoelstellingen, zoals deze in de diverse stukken zijn beschreven, heeft plaatsgevonden in het actuele beleid van het waterschap. Een samenvatting hiervan is opgenomen in de volgende paragraaf. In de daarna volgende paragrafen zal het onderhavige initiatief worden getoetst aan dit beleid.

4.1.1 Europees en nationaal beleid

Kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is sinds 22 december 2000 van kracht. Deze richtlijn heeft als doel de toestand van het oppervlaktewater en grondwater binnen de Europese Unie in stand te houden en waar mogelijk te verbeteren. Het gaat hierbij primair om de *waterkwaliteit*, al speelt de *waterkwantiteit* ook een rol. Meer in detail stelt de KRW als doelen:

- aquatische ecosystemen (een natte component van terrestrische systemen) beschermen tegen verdere achteruitgang en deze verbeteren waar mogelijk;
- duurzaam gebruik van water bevorderen door bescherming van beschikbare waterbronnen;
- verbetering van het aquatisch milieu door vermindering van lozingen, emissies en verliezen van prioritaire stoffen en geleidelijk beëindigen van lozingen, emissies en verliezen van prioritair *gevaarlijke* stoffen;
- terugdringen van de verontreiniging van grondwater en voorkómen van verdere verontreiniging;
- bijdragen aan vermindering van de gevolgen van overstromingen en perioden van droogten.

De Kaderrichtlijn Water gaat uit van de zogeheten stroomgebiedbenadering. Een stroomgebied bestaat uit het gehele watersysteem van bron tot monding van een rivier inclusief het hele gebied dat hierop afwatert. Nederland maakt onderdeel uit van vier stroomgebieden: Eems, Rijn, Maas en Schelde.

Voor elk stroomgebied dient om de 6 jaar een stroomgebiedbeheerplan (SGBP) te worden opgesteld. Hierin is aangegeven hoe de lidstaat voor elk stroomgebied de milieudoelstellingen van de KRW wil gaan halen inclusief de maatregelen die hiervoor

worden genomen. Daarnaast moeten hierin ook de toegepaste uitzonderingen worden beargumenteerd. Het SGBP is opgebouwd uit onderdelen van het Nationaal Waterplan, Beheerplan Rijkswateren, Provinciale Waterplannen en Waterbeheerplannen van de waterschappen en gemeentelijke besluiten.

Waterwet

De Waterwet (22 december 2009) regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Op grond van deze wet moeten de provincies één of meer regionale waterplannen vaststellen die wat betreft de ruimtelijke aspecten de status van provinciale structuurvisie hebben.

De Waterwet vervangt de bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland, met uitzondering van de Waterschapswet.

Het Nationaal Waterplan 'Een veilige leefbare delta, nu en in de toekomst'

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is in werking getreden in december 2009. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van het wetsvoorstel Waterwet. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de KRW. Tevens bevat het Nationaal Waterplan een eerste beleidsmatige uitwerking van de kabinetsreactie op het advies van de Deltacommissie.

In de vier Stroomgebiedbeheerplannen (SGBP's) voor Eems, Maas, Rijn en Schelde zijn de waterkwaliteitsmaatregelen van alle waterbeheerders (Rijkswaterstaat, provincies, waterschappen, gemeenten) per stroomgebied gebundeld. De SGBP's worden aan de Europese Commissie toegezonden. Daarmee wordt invulling gegeven aan de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water.

4.1.2 Provinciaal beleid

Provinciaal Waterplan en provinciale Waterverordening

Het Provinciaal Waterplan, vastgesteld op 20 november 2009 en in werking getreden 22 december 2009, beschrijft het strategische waterbeleid voor Noord-Brabant op hoofdlijnen en maakt duidelijk hoe aan het beleid uitvoering wordt gegeven.

Het Provinciaal Waterplan bestaat uit een plantekst en 2 plankaarten. De plantekst beschrijft het provinciale waterbeleid. Het plan bestaat uit een strategisch deel en een operationeel deel.

De hoofddoelstelling is dat 'het water bijdraagt aan een gezonde omgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Dit wordt vertaald in de volgende maatschappelijke doelen:

- schoon grond- en oppervlaktewater voor iedereen;
- adequate bescherming van Noord-Brabant tegen overstromingen;
- Noord-Brabant heeft de juiste hoeveelheden water (niet te veel en niet te weinig).

In aansluiting op de Waterwet is tevens een nieuwe provinciale Waterverordening in werking getreden.

Voorliggend plangebied ligt op basis van provinciaal beleid in de grondwaterbeschermingszone, de zogenaamde 25-jaarszone. De aanwezigheid van het bedrijf heeft echter geen gevolgen voor de grondwaterbeschermingszone. Voor de bijbehorende argumentatie wordt verwezen naar paragraaf 3.2.2 en 3.2.3 onder provinciaal beleid.

4.1.3 Waterschap De Dommel

Waterbeheerplan 2010-2015 'Krachtig Water'

Het waterbeheerplan (22 december 2009) beschrijft hoe waterschap De Dommel samen met andere partijen invulling willen geven aan het waterbeheer in het stroomgebied van De Dommel. Het plan heeft een looptijd van 2010 tot en met 2015. Het betreft alle aspecten rondom het beheer van de watergangen, stuwen, gemalen, transportstelsels en rioolwaterzuiveringen, zowel onder normale omstandigheden als in het geval van calamiteiten.

Het waterbeheerplan is een strategisch document. Het geeft op hoofdlijnen een beschrijving van de doelen van het Waterschap en hoe de doelen gerealiseerd worden. Concrete uitwerking van deze doelen vindt voor een groot deel plaats in gebiedsprojecten.

Ten aanzien van de doelen is een indeling gemaakt in thema's:

- Droge voeten;
- Voldoende water;
- Natuurlijk water;
- Schoon water;
- Schone waterbodems;
- Mooi water.

Binnen de kerntaken van het Waterschap is daarnaast gekozen voor 2 prioriteiten:

- 1 **Waterberging:** in 2015 dient het bebouwd gebied, conform het Nationaal Bestuursakkoord Water voldoende beschermd zijn
- 2 **Natura 2000:** De Natura 2000-gebieden hebben zeer hoge natuurwaarden en veel potenties voor het vergroten hiervan. Deze gebieden maken deel uit van de 'beschermde gebieden' van de KRW, waarvoor herstel en bescherming urgent is.

Om de doelen te behalen zal worden samengewerkt met andere organisaties. Samenhangende projecten worden uitgewerkt in concrete gebiedsplannen.

Toetsinstrumentarium Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen

Waterschap De Dommel en Waterschap Aa en Maas hebben in de notitie "Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk" (11 juli 2006) een definitie en randvoorwaarden gegeven voor het Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen. Daarbij is een vertaalslag gemaakt naar vijf toetsaspecten waaraan een plan of ontwikkeling getoetst kan worden. Voor de toetsing zijn drie methodieken onderscheiden met een verschillend detailni-

veau: de kengetallenmethode, het bakjesmodel en een (geo)hydrologische modellering.

In dit project is een toetsinstrumentarium ontwikkeld om het Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen te implementeren in het watertoetsproces en de verschillende aspecten van een plan daadwerkelijk te kunnen toetsen. Daarbij is echter geen onderscheid gemaakt tussen de kengetallenmethode of het bakjesmodel, maar is voor alle kleine tot middelgrote plannen één eenduidig toetsinstrumentarium ontwikkeld.

Hydrologisch neutraal ontwikkelen houdt in dat de ontwikkeling geen hydrologische achteruitgang ten opzichte van de referentiesituatie tot gevolg heeft. Er mogen geen hydrologische knelpunten worden gecreëerd voor de te handhaven en de vastgelegde toekomstige landgebruikfuncties in het plangebied en het beïnvloedingsgebied.

Concreet betekent dit dat:

- De afvoer uit het gebied niet groter is dan in de referentiesituatie;
- De omvang van grondwateraanvulling in het plangebied gelijk blijft of toeneemt;
- De grond- en oppervlaktewaterstanden in de omgeving gelijk blijven, of verbeteren voor de huidige en toekomstige landgebruikfuncties;
- De (grond)waterstanden in het plangebied moeten aansluiten op de (nieuwe) functie(s) van het plangebied zelf;
- Het plangebied moet zo worden ingericht, dat de gevolgen van vastgestelde toekomstige ontwikkelingen in de omgeving, die van invloed zijn op de (grond)waterstanden, niet leiden tot knelpunten in het plangebied.

4.1.4 Waterhuishoudkundige en civieltechnische aspecten

Huidige situatie en toekomstige situatie

Aangezien in voorliggend bestemmingsplan de bestaande situatie overeenkomstig vastgelegd wordt, is de huidige planologisch vergunde situatie gelijk aan de situatie zoals geschetst in dit bestemmingsplan. In de huidige situatie vindt reeds afkoppeling van hemelwater in de grondwal rond de locatie plaats. Ook in de nieuwe situatie zal dit plaats vinden. De groenstrook wordt circa 3 m breder dan in de huidige situatie het geval is. Voorliggend bestemmingsplan is derhalve, in lijn met het beleid van het waterschap, hydrologisch neutraal.

4.1.5 Overleg met het waterschap

Het plangebied valt onder het beheer van Waterschap de Dommel. Deze waterparagraaf zal in het kader van vooroverleg aan het Waterschap voorgelegd worden. De reactie van het Waterschap zal in het ontwerpbestemmingsplan opgenomen en verwerkt worden.

4.2 Natuur

Verplichtingen uit EG-richtlijnen moeten worden omgezet in Nationaal recht. De soortenbescherming uit de Habitatrichtlijn is verwerkt in de Flora- en faunawet, die op 1 april 2002 in werking is getreden. De Flora- en faunawet heeft een aantal wetten op het gebied van soortenbescherming vervangen. De belangrijkste zijn de Vogelwet, de

Jachtwet en de Wet bedreigde uitheemse diersoorten. Uit de Natuurbeschermingswet is het hoofdstuk soortenbescherming in de Flora- en faunawet opgenomen.

Wat betreft soortenbescherming, is de Flora- en faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing worden aangevraagd.

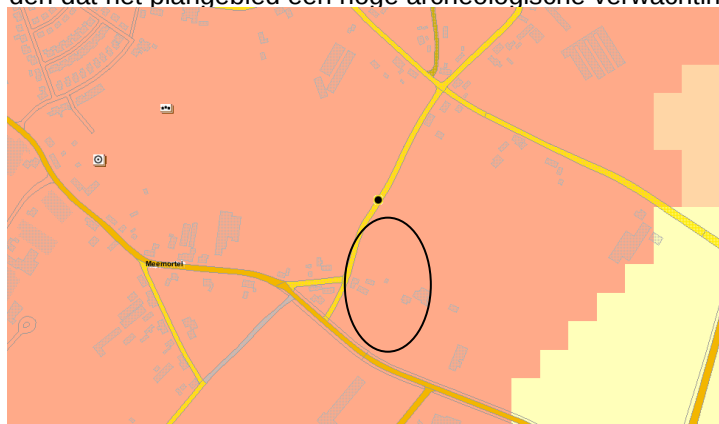
Door een ecooloog van SAB is een memo opgesteld waarin voorliggend bestemmingsplan in het licht van natuurwetgeving beschouwd is. Deze memo is opgenomen als bijlage V bij het plan. Aangezien het plan een consoliderend plan betreft, waar geen nieuwe ontwikkelingen of handelingen in relatie tot het voorgaande plan mogelijk gemaakt worden, zijn handelingen die een negatief effect hebben op strikt beschermde soorten, beschermde gebieden en de Ecologische Hoofdstructuur uit te sluiten. De haalbaarheid van het plan met betrekking tot natuurwetgeving is aangetoond.

4.3 Archeologie en cultuurhistorie

4.3.1 Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Valletta (Malta) door de landen van de EU, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in situ¹ bewaard moeten blijven. Dat wil zeggen, dat er naar gestreefd moet worden om de waarden op de locatie te behouden. Als dit niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld bij bouwplannen, dan moeten de waarden worden opgegraven en ex situ² worden bewaard. Het Verdrag van Valletta is doorvertaald in de Monumentenwet 1988, zoals deze gewijzigd is in september 2007. Sinds deze wijziging van september 2007 is de gemeente bevoegd gezag op het gebied van cultuurhistorie en archeologie.

Op basis van de archeologische waardekaart (www.kich.nl) kan geconcludeerd worden dat het plangebied een hoge archeologische verwachtingswaarde kent.

Figuur 5: archeologische waardenkaart met globale aanduiding plangebied

¹ in situ = in de bodem [bewaren]

² ex situ = uit de bodem [halen en ergens bewaren]

Echter met het voorliggend bestemmingsplan worden geen werkzaamheden mogelijk gemaakt, waarmee de grond meer verstoord wordt dan deze reeds is. Bij vestiging van het bedrijf op de locatie zijn destijds grondwerkzaamheden uitgevoerd en is de grond ter plaatse geroerd. Derhalve is door de gemeente Cranendonck contact opgenomen met het SRE, het overlegorgaan van de stedelijke regio Eindhoven waartoe de gemeente Cranendonck behoort. In samenspraak met het SRE is besloten dat geen archeologisch onderzoek voor voorliggend plangebied noodzakelijk is.

4.3.2 Cultuurhistorie

Op het perceel zijn geen cultuurhistorische waarden aanwezig en aangezien voorliggend bestemmingsplan een conserverend bestemmingsplan betreft, worden ook geen aanwezige waarden in de nabije omgeving geschaad.

4.4 Milieu

Indien door middel van een plan nieuwe, milieuhindergevoelige functies - zoals woningen - mogelijk worden gemaakt, moet worden aangetoond dat deze niet worden gerealiseerd binnen de hinderzone van omliggende bedrijven. Voor voorliggend bestemmingsplan is dit niet aan de orde. Daarnaast is het van belang dat door realisering van onderhavig plan geen hinder wordt veroorzaakt voor de omgeving. In navolgende paragrafen worden de verschillende milieuaspecten toegelicht.

4.4.1 Geluid

In opdracht van de heer Kuppens zijn sinds 2006 een aantal geluidsberekeningen uitgevoerd door Cauberg Huygen. In het rapport van december 2009 is berekend of bij een hoogte van de grondwal tot 6 meter aan de vigerende geluidsnormen kan worden volstaan. Uit de rapportage blijkt dat het oprichten van een grondwal tot 6 meter goed mogelijk is, mits enkele wijzigingen, met name een beperking in de bedrijfstijd van de puinbreker van 10 naar 8 uur per dag, worden doorgevoerd. Deze voorwaarden zullen deel uitmaken van de nog aan te vragen nieuwe milieuvergunning.

Bij rapportage van 10 mei 2010 is in aanvulling op dit eerdere onderzoek onderzocht wat het effect van deze (en de destijds onderzochte andere) walvariant(en) is op het maximale geluidniveau (piekgeluiden) van alle op het terrein geluidproducerende activiteiten, te weten het optrekken van vrachtwagens, het gebruik van de shovel (model Volvo L70C), het gebruik van de mobiele puinbreker en houtshredder.

Uit de berekening blijkt dat ook bij een walhoogte van 6 meter ter plaatse van de woningen ten westen en ten noorden van het bedrijf geen overschrijding van de vergunde norm zal optreden. Alleen ter plaatse van Meemortel 61 (bedrijfswoning ten oosten van Kuppens) wordt de norm in de nachtperiode met 2 dB(A) overschreden. Deze overschrijding wordt veroorzaakt door optrekkende vrachtwagens achter de keerwanden, waar een gat in de grondwal aanwezig is. Er zijn een aantal mogelijkheden om ook in de nachtperiode bij deze woning aan de vigerende grenswaarden voor maximale geluidniveaus te kunnen voldoen. In een overeenkomst tussen het bedrijf Kuppens B.V. en de gemeente Cranendonck zal geregeld worden dat uitvoering van deze maatregelen gewaarborgd wordt.

Genoemde rapportages zijn als bijlage IV bij dit bestemmingsplan gevoegd.

Ten aanzien van de positie van de grondwal kan hierop nog het volgende toegevoegd worden.

Door Cauberg Huygen zijn in het verleden reeds twee varianten doorgerekend: een variant met een wal op de kadastrale grens en een variant met een wal op minimaal 30 meter van de erfgrans (rapport 20091672-3 d.d. 7 december 2009). Op verzoek van de gemeente is thans ook op andere afstanden van de grondwal tot aan de inrichtingsgrens, de equivalente geluidsbelasting berekend. Gelet op de eerdere rekenresultaten is alleen bij de punten 4 en 5 (beide ten noorden van de inrichting) e.e.a. berekend.

woning		Equivalente geluidsbelasting ($L_{A,Eq}$)								
		afstand tot perceelsgrens (in meter)								
		0	-/-	15	-/-	20	-/-	26	37	-/-
Bosch 68	4	34,1	-5,0	35,1	-4,0	39,1	0,0	39,1	39,1	0,0
Bosch 72	5	33,3	-2,0	34,6	-0,7	35,0	-0,3	35,3	35,9	0,6
situatie in AO		sit. 1						BP	sit. 2	

Uit de gepresenteerde rekenresultaten blijkt dat bij het verschuiven van de grondwal in zuidwestelijke richting (dus tot een grotere afstand tot de noordelijke inrichtingsgrens) alleen voor punt 5 een licht verhoogde geluidbelasting wordt berekend.

Bij het verschuiven van de bestemde grondwal in noordoostelijke richting (dus in de richting van de inrichtingsgrens) is sprake van een afname van de geluidsbelasting van de woningen aan Bosch 68 en 72: door de grondwal dichtbij de achtergelegen woningen te plaatsen, is sprake van een lagere geluidsbelasting. Deze winst treedt vooral op bij een afstand van 15 meter voor punt [4] en van 0 meter (grondwal op inrichtingsgrens) voor punt [5] en bedraagt maximaal 2 dB(A) op punt 5 en 5 dB(A) op punt 4. Dit is een relevante afname: de geluidbelasting is immers een logaritmische waarde, waarbij een verschil van ± 3 dB(A) al een halvering resp. verdubbeling betreft.

Krachtens het gemeentelijk geluidbeleid geldt voor het gebied een gebiedstypering "landelijk gebied" waarbij een richtwaarde van 45 dB(A) voor de woningen moet worden gehanteerd³. Voor elke situatie wordt aan deze normstelling voldaan.

De aanvullende berekeningen ten aanzien van de positie van de grondwal zijn te vinden als bijlage (appendix 1) bij de nota zienswijzen (bijlage 2 van dit bestemmingsplan)

4.4.2 Luchtkwaliteit

Nederland kan in 2010 niet overal voldoen aan de Europese grenswaarden voor fijn stof en stikstofdioxide, waardoor de realisatie van grote ruimtelijke ontwikkelingen on-

³ Ter vergelijking: deze richtwaarde komt overeen met de richtwaarden uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening voor een gebied met typering "rustige woonwijk met weinig verkeer" en is dus 5 dB(A) ruimer dan op basis van de Handreiking voor een landelijk gebied wordt aanbevolen. Voornoemde waarde (van 45 dB(A)) is ook door het bevoegd gezag in het kader van de Wm aangehouden.

der druk staat. Het doel van de Wet luchtkwaliteit is het verbeteren van de luchtkwaliteit, zodat in 2015 aan de Europese eisen wordt voldaan en huidige belemmeringen voor gewenste ontwikkelingen zo veel mogelijk worden weggenomen. De kern van de Wet is het 'Nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit' (NSL). Dit instrument wordt door de Rijksoverheid gecoördineerd en bevat de ruimtelijke ontwikkelingen die de luchtkwaliteit 'in betekenende mate' verslechteren en maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren.

Projecten die 'niet in betekenende mate' leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit hoeven volgens de Wet luchtkwaliteit niet langer afzonderlijk te worden getoetst op de grenswaarde, tenzij een dreigende overschrijding van één of meerdere grenswaarden te verwachten is. De grens van 'niet in betekenende mate' ligt volgens de gelijknamige AmvB bij 1% van de grenswaarde van een stof. Voor fijn stof en stikstofdioxide betekent dit een maximale toename van 0,4 µg/m³. Hiervan is volgens de ministeriële regeling 'niet in betekenende mate' sprake bij de realisatie van 500 woningen met één ontsluitingsweg.

Dit laat onverlet dat burgers voldoende beschermd moeten worden tegen (tijdelijke) te hoge concentraties. Hiervoor is het noodzakelijk dat de luchtkwaliteit wordt betrokken in de afweging of er sprake is van 'een goede ruimtelijke ordening'. Dit betekent dat de luchtkwaliteit 'schoon' genoeg moet zijn voor de functie die daar wordt toegelaten.

Algemeen

De luchtkwaliteit is voor de gemeente Cranendonck in september 2007 beoordeeld en vastgelegd in het 'onderzoek luchtkwaliteit 2007 (gemeente Cranendonck)'. Hierin wordt geconcludeerd dat er in de gemeente geen situaties blijken te zijn waar overschrijdingen van de luchtkwaliteit zoals gedefinieerd door het Besluit luchtkwaliteit 2005 aanwezig zijn.

Specifiek onderzoek t.b.v. bedrijf

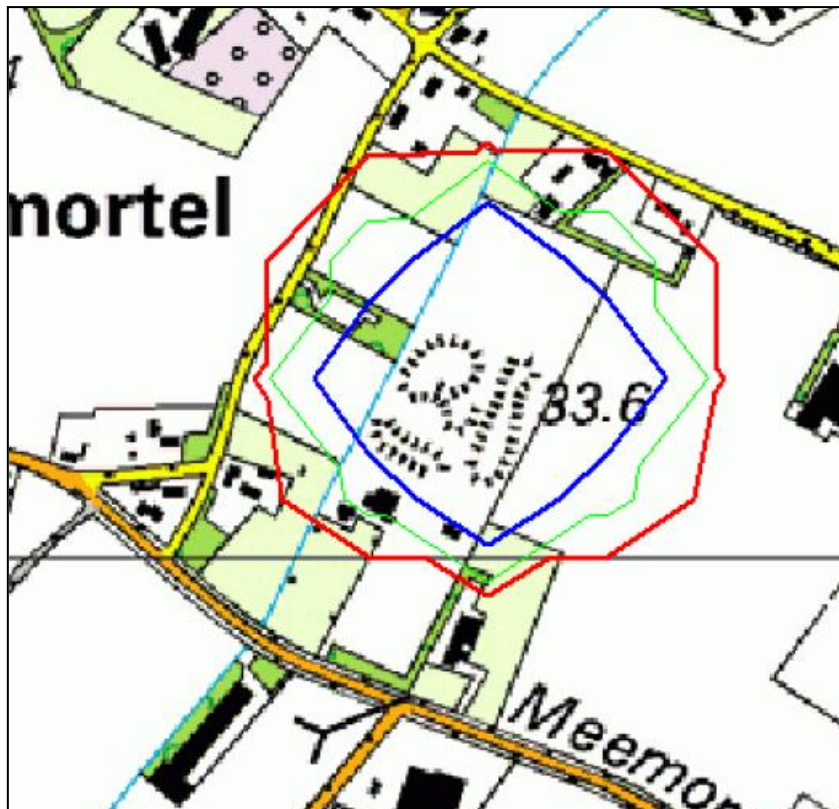
In 2007 is -in het kader van de vergunningprocedure en op verzoek van de provincie door Pro Monitoring een berekening uitgevoerd met het Nieuw Nationaal Model. Hierdoor zijn de gevolgen ten aanzien van fijn stof (en NO_x) tengevolge van de aangevraagde vergunning in kaart gebracht. Aan de hand van de berekeningen is door PNB geconcludeerd dat luchtkwaliteit op generlei wijze in de knel komt door de (aangevraagde/verleende) vergunning.

In het kader van actualisatie van dit onderzoek is door ECD Milieu met het CARII-model berekend (toetsjaar 2010) welke gevolgen samenhangen met de verkeersaantrekkende werking van de inrichting (analoog aan Pro Monitoring). Hieruit blijkt dat het verkeer (80 vrachtwagens) slechts een zeer beperkte verhoging van de achtergrondconcentraties aan fijn stof en NO_x oplevert (zie bijlage).

Volgens de NIBM-tool is de 'ingreep' (tav verkeer: 80 vrachtwagens en 20 personenwagens) aan te merken als 'niet-in-betekende-mate'. De berekening is als bijlage bij dit bestemmingsplan opgenomen.

Aansluitend is berekend welke gevolgen met de (gehele) inrichting samenhangen (dus transport, maar ook emissies door bewerking, op- en overslag van stuifgevoelige materialen e.d.) als de actuele inzichten en toetsjaren worden gebruikt.

Met gebruikmaking van het zogenaamde ISL3a-model, een vereenvoudigde versie van het NNM zijn de eerder opgestelde stukken beoordeeld en de emissie-schatting aangepast (zie bijlage). Aansluitend is met het ISL3a-model 2009 berekend welke gevolgen de gehele inrichting (incl. aan- en afrijdend verkeer) heeft voor de fijn stofconcentratie ter plaatse. In onderstaande figuur wordt de situatie ter plaatse geschetst (contouren van 26,5 , 27,5 en 30 ug/m3).

Figuur 6 fijnstofconcentratie

De grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie fijnstof bedraagt 40 ug/m3, de inrichting blijft derhalve ruim onder het jaargemiddelde.

Vervolgens is ten behoeve van de uitwerking in het bestemmingsplan door ECD Milieumanagement een berekening uitgevoerd met het ISL3A-model ter bepaling van de verwachte luchtkwaliteit voor fijn stof (PM₁₀) en NO_x.

In dit verband is in eerste instantie een emissieschatting uitgewerkt aan de hand van de gegevens uit het TNO-rapport "Emissiefactoren van stof bij de op- en overslag van stortgoederen; emissiefactoren voor fijn stof" (TNO rapportnummer: R 86/205) met het volgende resultaat:

Overzicht	PM10		NOx	
	kg/jaar	kg/uur	kg/jaar	kg/uur
op- en overslag	113	0,038	-	-
bewerking	67	0,202	-	-
transport (vrachtwagens)	5,1	0,001	108,1	0,03
intern transport (shovels/kranen/aggregaten)	105	0,008	172	0,01
Totaal	290	0,25	280	

De emissiekentallen van Mulder zijn opgesteld voor bedrijven waar overslag en opslag als hoofdactiviteit worden aangemerkt. Hoewel in de genoemde bronnen opslag wel-

degelijk is meegenomen, is met name ingeval van langdurige opslag mogelijk sprake van een lichte onderschatting.

Door Chardon en Van der Hoek (2002) is een emissiefactor voor fijn stof (PM₁₀) van stuifgevoelige gronden van 17,5 kg/(ha.jaar) afgeleid.

Uitgaande van een opslagterrein van 1,7 ha, bedraagt de (maximale) additionele emissie aan fijn stof daarmee ca. 30 kg/jaar⁴. Dit betekent dat sprake is geweest van een onderschatting van ca. 10%.

De shredder is in eerste instantie niet meegenomen als relevante bron, gelet op de beperkte doorzet van deze installatie als ook het ontbreken van gevalideerde emissiekentallen.

Omdat er geen kentallen voor de PM₁₀-emissie van houtshredders bekend zijn, is derhalve gerekend met het kental voor het breken van puin (PM₁₀ 1,1 gr/ton). Bij een doorzet van 5.000 m³ i.c. ca. 2.000 ton per jaar, bedraagt de jaaremissie dan 2,2 kg/jaar. Aangezien de verwachting is, dat de vrijkomende PM₁₀ emissie bij een houtshredder lager ligt, betreft het doorgerekende scenario een "worst case"-scenario. Dit betekent dat sprake is geweest van een onderschatting kleiner dan 1%; deze wordt als niet relevant beschouwd.

De bijdrage van het extern aan- en afrijdend materiaal aan de totale emissie aan fijn stof bedraagt 5,1 kg/jaar op een eerder aangenomen totaal van 290 kg/jaar en wordt daarmee als niet relevant beschouwd.

Desalniettemin is aangenomen dat tengevolge van in- en uitwegen de emissie tengevolge van transport wordt verdubbeld. Alsdan is sprake van een totale emissie aan fijn stof tengevolge van transport van 10,2 kg/jaar.

Samengevat is de emissie-schatting overeenkomstig het voorgaande als volgt bijgesteld:

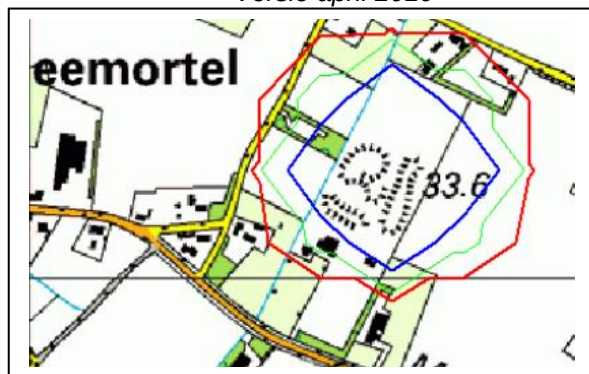
Overzicht	PM10	
	kg/jaar	kg/uur
op- en overslag	142	0,047
bewerking	69	0,202
transport (vrachtwagens)	10,1	0,001
intern transport (shovels/kranen/aggregaten)	105	0,008
Totaal	327	0,26

Aansluitend is met het ISL3a-model 2010 een berekening uitgevoerd: welke gevolgen heeft de gehele inrichting (incl. aan- en afrijdend verkeer) voor de fijn stofconcentratie in de directe omgeving.

Ter vergelijking zijn tevens de contouren geschetst, zoals oorspronkelijk berekend met de versie 2009 van ISL3a (april 2010).

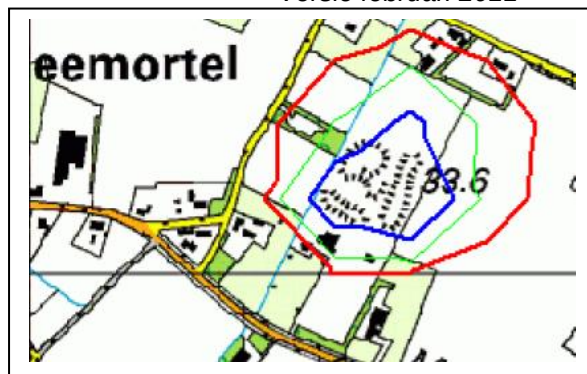
⁴ het huidig opslagterrein heeft een omvang van ca. 2 ha. Alsdan is sprake van een emissie van 35 kg/jaar aan PM₁₀.

Versie april 2010

— 26,5 µg/m³
 — 27,5 µg/m³
 — 30 µg/m³

Versie februari 2011

— 26,5 µg/m³
 — 27 µg/m³
 — 28 µg/m³

Uit de rekenresultaten blijkt dat geen wezenlijke veranderingen optreden t.o.v. de eerdere uitkomsten: het alsnog meenemen van de “vergeten” emissiebronnen leidt niet tot andere conclusies. De grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie aan fijn stof bedraagt 40 µg/m³ en wordt ruimschoots onderschreden.

Het aspect Luchtkwaliteit vormt daarmee geen belemmering voor de ruimtelijke onderbouwing.

Tot slot is nog gekeken naar de luchtkwaliteit als gevolg van eventuele verontreinigde grond binnen de inrichting. Hierover kan worden opgemerkt dat de grond die binnen de inrichting aanwezig kan zijn schoon is dan wel licht verontreinigd tot boven de zogenaamde achtergrondwaarde. In dit verband wordt binnen de Wet bodembescherming en het Besluit bodemkwaliteit onderscheid gemaakt tussen de klassen Wonen, Industrie en niet-toepasbare grond. Het achterterrein is feitelijk alleen gericht op de opslag van hergebruiksgrond, dat wil zeggen dat de gehalten aan verontreinigingen maximaal tot de klasse Industrie kunnen zijn verhoogd.

De verbindingen zware metalen als cadmium, nikkel, arseen en lood, waarmee de grond verontreinigd kan zijn, zijn berekend bij een toename van de achtergrondconcentratie aan fijn stof van ca. 1 µg/m³ waarmee daarmee samenhangende concentraties aan andere verbindingen kunnen voorkomen:

toename		1 µg/m ³		
samenstelling	conc.	ng	bijdrage	
Pb	530	0,00053	-	
Cu	190	0,00019	-	
Zi	720	0,00072	-	
Cd	4,3	4,3E-06	5	0,00009%
mg/kg				

Uit de berekening blijkt dat voor cadmium de bijdrage veel kleiner is dan 0,01@ van de norm (5 µg/m³ als jaargemiddelde). Voor de andere verbindingen zijn geen luchtkwaliteitseisen vastgesteld. Geconcludeerd wordt dat er geen sprake is van een werkelijke verslechtering van de luchtkwaliteit voor de benoemde verbindingen (noch voor andere Bbk-verbindingen).

4.4.3 Bodemkwaliteit

In het kader van de aanvraag milieuvergunning zijn enkele bodemonderzoeken uitgevoerd, te weten een onderzoek naar de 'nulsituatie' op het terrein en een onderzoek in het kader van vervanging van de ondergrondse tanks. Uit deze onderzoeken zijn geen belemmeringen voortgekomen. Aangezien in het kader van voorliggend bestemmingsplan geen grondwerkzaamheden uitgevoerd worden, is ook geen bodemonderzoek noodzakelijk.

4.4.4 Externe veiligheid

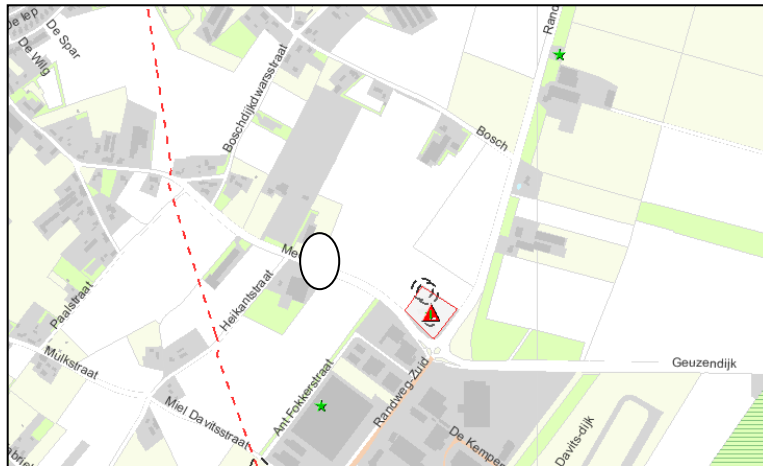
Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten, die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's, die kunnen optreden bij productie, vervoer en opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de herinrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

Er wordt onderscheid gemaakt in twee risicomaten: het groepsrisico en het plaatsgebonden of persoonlijk risico. Het groepsrisico is de kans op het gelijktijdig overlijden van een bepaald aantal mensen als gevolg van een ramp. De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Desondanks hebben overheden en betrokken private instellingen een inspanningsverplichting om te voldoen aan deze oriënterende waarde.

Het persoonlijk risico is de kans op het overlijden van een individu als gevolg van een calamiteit, indien die persoon zich permanent en onbeschermd op een bepaalde locatie zou bevinden. De normstelling heeft de status van een grenswaarde, die niet overschreden mag worden. Voor bestaande situaties wordt het niveau van 10^{-5} per jaar als grenswaarde gehanteerd, 10^{-6} per jaar geldt als richtwaarde. Voor nieuwe situaties geldt een grenswaarde van 10^{-6} per jaar, waarbij een richtwaarde niet van toepassing is.

In het kader van externe veiligheid zijn geen belemmeringen ten aanzien van de inrichting waar voorliggend bestemmingsplan betrekking op heeft. Op het terrein zijn enkele ondergrondse tanks (K3-brandstof en gas) aanwezig. De Plaatsgebonden Risicocontour van de inrichting valt niet buiten de terreingrens. Het beleid ten aanzien van externe veiligheid is gericht op beperking van de gevolgen van een ongeval/calamiteit binnen een Wm-vergunde inrichting, voor personen die daarbuiten aanwezig kunnen zijn. Aangezien het bestemmingsplan enkel betrekking heeft op de inrichting zijn geen er geen wijzigingen in de oriënterende waarde van het Groepsrisico (het aantal aanwezigen buiten de inrichting)

Daarnaast is de nabije omgeving van het plangebied beoordeeld op basis van de risicokaart van de provincie Noord-Brabant. Hierop is te zien dat op circa 200 m van het perceel een gastransportleiding loopt, daarnaast is aan de Randweg Oost 1, het bedrijf van Horne gevestigd, waar een verkooppunt (en opslag) van lpg aanwezig is. Ook deze inrichting is op grote afstand gelegen van de Meemortel 59.

Figuur 7: uitsnede risicokaart met globale aanduiding plangebied

Aangezien voorliggend bestemmingsplan een conserverend plan betreft en er geen kwetsbare of beperkt-kwetsbare objecten met dit bestemmingsplan mogelijk gemaakt worden, is verdere beoordeling ook niet aan de orde. Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de doorgang van het plan.

4.5 Technische infrastructuur

Ten behoeve van voorliggend plan worden geen grondwerkzaamheden uitgevoerd. Derhalve worden ook geen eventueel aanwezige kabels en leidingen verstoord. Een Klic-melding is niet aan de orde.

4.6 Totaalbeeld aspecten

Na afweging van de diverse planologische haalbaarheidsaspecten kan gesteld worden dat voorliggend bestemmingsplan haalbaar is.

5 Planbeschrijving

5.1 Uitgangspunten

Uitgangspunt van het voorliggend bestemmingsplan is om het bedrijf Kuppens BV, gevestigd aan de Meemortel 59 te Budel te voorzien van een adequate en actuele planologisch-juridische regeling.

Historie Meemortel 59

Op 23 april 1986 heeft de commissie van de provincie in principe ingestemd met de verplaatsing van het bedrijf van de Gebroeders Kuppens naar een terrein buiten het bestaande industrieterrein, zodat op korte termijn een oplossing gevonden kon worden voor de problematiek die zich voordeed op de voormalige locatie.

Op 8 oktober 1986 werd per brief ingestemd met het terrein aan de Meemortel 59.

Op 25 maart 1988 is door het bedrijf van de Gebroeders Kuppens op basis van artikel 19, lid 1 WRO (in combinatie met een voorbereidingsbesluit genomen op 17 december 1987) een vergunning aangevraagd inzake de plaatsing van een bedrijf op het perceel kadastraal bekend als gemeente Budel, sectie K, nr. 466 en het oprichten van een bedrijfsruimte ten behoeve van een loon- en grondverzetbedrijf.

Echter bij het voorleggen van de beschikking ten behoeve van het afgeven van de verklaring van geen bezwaar inzake de bouwvergunning voor de bouw van een bedrijfsruimte voor een loon- en grondverzetbedrijf aan de Meemortel te Budel en de daarmee samenhangende activiteiten, besloot GS niet mee te werken.

Op 7 december 1988 heeft GS besloten op de bezwaarschriften die zowel door de gemeente Budel (later gemeente Cranendonck) als de gebroeders J. en W. Kuppens zijn ingediend tegen het niet-akkoord van de provincie op de bouwplannen op het perceel dat kadastraal bekend als Budel, sectie K, nr. 466 (Het betreffende kadastrale perceel is later opgedeeld in een tweetal percelen, te weten Budel K 973 en Budel K974). De provincie geeft uiteindelijk naar aanleiding van de bezwaarschriften toch een verklaring van geen bezwaar af. In dit besluit op de bezwaarschriften wordt gesproken over het mogelijk maken van de opslag van zand, grind en andere materialen, waarbij een afstand van 150 meter aangehouden dient te worden ten opzichte van het agrarisch bedrijf van P.J. Verhees en dat er gezorgd dient te worden voor een passende terreinbeplanting.

Vervolgens is in 1989 de hinderwetvergunning afgegeven.

Zowel de bouwvergunning, de verklaring van geen bezwaar en de verlening van de hinderwetvergunning kennen geen duidelijke weergave van de wijze waarop het terrein is ingedeeld, de enige harde eis die aangegeven wordt in zowel de verklaring van geen bezwaar als de verlening van de hinderwetvergunning betreft de afstand van 150 meter ten opzichte van het perceel van de heer P.J. Verhees. Er is dus nooit duidelijk aangegeven welke eisen gesteld werden aan de terreinbeplanting en ruimtelijke inpassing waardoor de onduidelijkheid over het gebruik van het perceel eerder niet is weggenomen. Kanttekening hierbij is dat bij vroegere wetgeving de milieuvergunning en de planologische situatie niet gekoppeld waren, waardoor aan het gestelde in de milieuvergunning geen planologische rechten kunnen worden verbonden.

Deze onzekerheid en het feit dat de gemeente niet is overgegaan tot het opstellen van een bestemmingsplan nadat het voorbereidingsbesluit is genomen heeft uiteindelijk geleid tot de wens om tot nadere afspraken te komen tussen gemeente, Kuppens en omwonenden. Let wel wat betreft de gemeente gaat het hier om ambtelijke afspraken, waaraan geen rechten kunnen worden ontleend aangezien er geen sprake was van mandatering van het college van burgemeester en wethouders. Op 15 februari 2006 zijn tijdens een bijeenkomst tussen diverse partijen afspraken gemaakt tussen omwonenden en Kuppens. De volgende afspraken zijn in een notulen vastgelegd:

- bestaande talud op 5 m hoogte en overal gelijk
- groenblijvende beplanting (bomen/ heesters) bovenop talud aanbrengen
- opslag moet 0,5 m onder bovenkant talud blijven.
- 2 keer per jaar taluds onkruidvrij maken. Indien nodig ook op bovenkant zandopslag
- Storten van zand en puin dient plaats te vinden onder het talud van de werkvloer
- Sproei- of vernevelinginstallatie aanbrengen voor 1 juni 2006
- Voor 1 april 2006 nieuwe milieuvergunning.

De praktijk laat zien dat het maken van vrijblijvende afspraken geen oplossing biedt in deze situatie.

In 2007 is nogmaals een artikel 19 lid 1 WRO-procedure ten behoeve van het vergroten van het kantoor en de werkplaats aan de Meemortel 59 gevoerd, waarbij ook beide percelen genoemd zijn als onderdeel van het perceel. De ruimtelijke onderbouwing behorende bij deze procedure stelt dat de werkzaamheden van het grondverzet- en transportbedrijf als volgt kunnen worden omschreven: aan- en afvoer van grond/zand, vervoer voor derden, speciaal transport, grondwerken, aanleg wegen, opslag en het zeven van grond.

De wijziging zelf behelst enkel uitbreiding van de huidige bebouwing met kantoorruimte op de bovenverdieping. Ten behoeve van deze artikel 19-procedure heeft de raad een voorbereidingsbesluit genomen inzake het uitbreiden van het bedrijf aan de Meemortel 59, Budel. Dit besluit behelst eveneens weer beide percelen ten behoeve van de uitvoering van het grondverzetbedrijf.

Door de gemeente, in de persoon van wethouder Bakens is hierbij aangegeven dat de vergroting die in 2007 rondkomt de laatste uitbreiding van bebouwing betreft. Verdere uitbreiding van bebouwing is vanuit ruimtelijk oogpunt niet wenselijk.

Uit bovenstaande historie blijkt dat uit de geschiedenis niet duidelijk is op te maken op welke wijze vanuit planologisch oogpunt eisen zijn gesteld inzake de inpassing van het bedrijf in de directe omgeving.

Tussen 1988 en 2011 hebben de gebroeders Kuppens hun bedrijf binnen de daartoe aangewezen percelen verder uitgebreid en de gronden behorende bij de percelen grotendeels in gebruik genomen als opslag. Echter hierbij is tot op heden niet voldoende rekening gehouden met de eis van landschappelijke inpassing vanuit de provincie. Bij het voorleggen van het voorontwerpbestemmingsplan is gebleken dat de provincie de landschappelijke inpassing onvoldoende acht. De omwonenden delen deze mening. Om die reden is een uitwerking van landschappelijke inpassing opgenomen in het ontwerpbestemmingsplan. Deze landschappelijke inpassing is reeds eerder genoemd in het afgeven van verklaring van geen bezwaar uit 1989, alleen is er niet eerder spe-

cifiek naar gekeken. De landschappelijke inpassing is in het bestemmingsplan opgenomen via diverse groen-bestemmingen en bestaat uit de mogelijkheid van een onderhoudspad van 1 meter breed aan de zijdelingse aardewallen. De aardewallen worden mogelijk gemaakt tot een hoogte van 6 meter. Aan de achterzijde van het perceel is vanwege de directe ligging tegen een meertal woningen aan, een afstand aangehouden van 25 meter, welke van een groeninrichting dient te worden voorzien. Vanwege jarenlange klachten van omwonenden is ervoor gekozen om een aanzienlijke afstand te creëren met achterliggende percelen. Het standpunt dat het college hierin aangenomen heeft betreft 25 meter.

Aangezien het bestemmingsplan zuiver de planologische vastlegging betreft en de milieuvergunning hier tegenwoordig op afgestemd wordt, zal de na vaststelling van het bestemmingsplan een nieuwe milieuvergunning aangevraagd dienen te worden, om beide situaties op elkaar af te stemmen.

Het bestemmingsplan omvat het huidige bedrijf, bedrijfsruimte en bedrijfswoning, wasplaats, buitenopslag, parkeer- en stallingsruimte voor gemotoriseerde voertuigen en bestaande grondwal én de landschappelijke inpassing daarvan.

Figuur 8 luchtfoto bestaande situatie

De inhoud van de in januari 1989 vergunde bedrijfsruimte was 3728 m³. In aanvulling daarop is op 1 augustus 1989 aan de heren Kuppens een bouwvergunning verleend voor het uitbreiden van de bedrijfsruimte met een inhoud van 531 m³. Op 31 oktober

1989 is door burgemeester en wethouders een vergunning verleend voor de bouw van een bedrijfswoning. Op 2 januari 1991 is daarop nog een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een pomphuis met wasplaats met een inhoud van 25 m³. Tot slot is op 7 december 1993 een bouwvergunning verleend voor een carport/berging en een dierenverblijf.

5.2 Belangenafweging landschappelijke inpassing

Bij het vaststellen van een afstand van 25 meter tot de achterzijde van het perceel, in verband met ruimtelijke inpassing, landschappelijke inpassing en leefbaarheid in de omgeving, heeft een belangenafweging plaatsgevonden. Hierbij is gekeken naar de bruto-opslagmogelijkheden in de huidige feitelijke situatie en de bruto-opslagmogelijkheden in de toekomstige planologische situatie. Uit een simpele berekening komt voort dat de bruto-opslagmogelijkheden door de verhoging van de wal en bij verplaatsing van de wal met 2 keer 1 meter en 1 keer met 25 meter en een verbreding van de wal van 8 meter naar 12,5 meter afnemen met circa 8%. De verplaatsing van de wal zullen kosten met zich meenemen, echter deze zijn ondergeschikt aan het ruimtelijke belang van de verplaatsing en worden in deze berekening niet meegenomen, evenals het herinrichten van het terrein. Aangezien het in de lijn der verwachting lag dat de landschappelijke inpassing aan de achterzijde van het perceel zou dienen te geschieden en zowel de landschappelijke inpassing en de leefbaarheid in het buitengebied grotere maatschappelijke belangen betreffen. Het feit dat het grondverzetbedrijf Kuppens in de afgelopen jaren een aanzienlijke groei heeft gekend, betekent niet dat aan landschappelijke inpassing, welke reeds in 1989 als voorwaarde in het afgeven van de verklaring van geen bezwaar is aangegeven en wat als onderdeel van de leefbaarheid van het buitengebied kan worden gezien, voorbij kan worden gegaan.

6 Juridische planbeschrijving

6.1 Inleiding

Voorliggend bestemmingsplan ziet op het perceel Meemortel 59 en bestaat uit een verbeelding met bijbehorende regels en deze toelichting. De verbeelding en de regels vormen samen het juridische deel. Verbeelding en regels dienen te allen tijde in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. De regels en verbeelding zijn opgesteld op basis van de landelijk geldende standaarden (SVBP2008) en de gemeentelijke standaarden (Handboek Digitale Bestemmingsplannen Kempengemeente). Voorts is aansluiting gezocht bij het onlangs vastgestelde bestemmingsplan Buitengebied.

6.2 Verbeelding

Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen zijn opgenomen. Deze aanduidingen hebben alleen een juridische betekenis als in de regels aan de betreffende aanduiding een gevolg wordt verbonden. Een aantal aanduidingen heeft juridisch gezien geen betekenis en is uitsluitend opgenomen ten behoeve van de leesbaarheid van de verbeelding (bijvoorbeeld topografische gegevens).

6.3 Toelichting op de regels

De regels van het bestemmingsplan zijn ondergebracht in vier hoofdstukken:

- hoofdstuk 1 bevat inleidende regels. Deze bepalingen beogen een eenduidige interpretatie en toepassing van de overige, meer inhoudelijke regels en van de verbeelding te waarborgen.
- hoofdstuk 2 bevat de regels in verband met de bestemmingen. In voorliggend bestemmingsplan gaat het slechts om twee bestemmingen. Per op de verbeelding aangegeven bestemming bevat dit hoofdstuk bouw- en gebruiksregels, welke specifiek voor die bestemming gelden.
- hoofdstuk 3 bevat algemene regels. Het gaat daarbij om procedureregels en een anti-dubbeltelbepaling. Deze bepaling regelt dat grond, die reeds eerder bij een verleende bouwvergunning is meegenomen, niet nog eens bij de verlening van een nieuwe bouwvergunning mag worden meegenomen. De anti-dubbeltelbepaling heeft uitsluitend betrekking op bouwaanvragen die plaatsvinden onder het geldende bestemmingsplan. Het is dus niet zo dat gronden die zijn meegeteld bij het verlenen van een bouwvergunning onder een vorig bestemmingsplan, bij het verlenen van een bouwvergunning onder het nieuwe bestemmingsplan ook buiten beschouwing moeten worden gelaten;
- hoofdstuk 4 bevat 2 artikelen, het overgangsrecht en de slotregel. Het overgangsrecht valt uiteen in overgangsrecht voor bestaande bouwwerken en overgangsrecht voor bestaande gebruiksactiviteiten die afwijken van de bestemmingen en/of de regels in het bestemmingsplan. De slotregel bevat de citeertitel van de regels.

6.3.1 inleidende, algemene en overgangs- en slotregels

De inleidende- (hoofdstuk 1), algemene- (hoofdstuk 3) en overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4) worden hier verder niet toegelicht.

6.3.2 bestemmingsregels

De bestemmingsregels kennen de volgende opbouw:

- lid 1 bestemmingsomschrijving;
- lid 2 bouwregels;
- lid 3 specifieke gebruiksregels;
- lid 4 ontheffing van de gebruiksregels

De bestemmingsomschrijving is de centrale bepaling van elke bestemming. Hierin worden de binnen een bestemming toegestane functies genoemd. De bouwregels zijn gerelateerd aan deze omschrijving. Ook het gebruik van grond en bebouwing is gekoppeld aan de bestemmingsomschrijving.

6.4 Toelichting op de bestemmingen

Dit bestemmingsplan kent twee bestemmingen, te weten: “Bedrijf - Niet agrarisch” en “Groen”.

6.4.1 Bedrijf - Niet agrarisch

Deze bestemming is toegekend aan het bedrijfsperceel aan Meemortel 59. Op het perceel is een niet-agrarisch bedrijf in de vorm van een transport-, grondverzet- en containerbedrijf, met bijbehorende recycleactiviteiten, toegelaten met bijbehorende gebouwen, bouwwerken geen gebouwen zijnde, wegen en paden, parkeervoorzieningen, groenvoorzieningen, water en voorzieningen voor de waterhuishouding, tuinen, erven en geluidwerende voorzieningen tot een maximale hoogte van 6 m. Een aantal functies is daarnaast specifiek benoemd en begrensd door een aanduidingsvlak: een opstelplaats voor een puinbreker en zeefinstallatie en buitenopslag. De hoogte van de opslag bedraagt maximaal de hoogte van de geluidswal minus 0,5 m.

Naast het bedrijf is één bedrijfswoning toegestaan. In aansluiting op het bestemmingsplan Buitengebied is bij deze bedrijfswoning aan-huis-verbonden-beroepen en lichte bedrijvigheid toegelaten.

Voor wat betreft de maatvoerings- en situeringseisen van de gebouwen is ook aansluiting gezocht bij het bestemmingsplan Buitengebied.

De totale bebouwde oppervlakte van gebouwen (exclusief de bedrijfswoning en bijbehorende bijgebouwen) bedraagt maximaal 736 m². De bedrijfswoning heeft een maximale inhoud van 750 m³ tenzij bij ter inzage legging van het ontwerp van dit plan een grotere woning vergund is. Op dat moment geldt de bestaande inhoud als maximum. Daarnaast zijn diverse maximale hoogtematen voorgeschreven en een dakhelling. Ten aanzien van de bijgebouwen gelden enkele aanvullende situeringseisen waardoor bijgebouwen niet voor de voorgevel en niet op een te grote afstand van de bedrijfswoning kunnen worden gebouwd.

In aansluiting op het bestemmingsplan buitengebied is in de regels een ontheffingsmogelijkheid opgenomen om een bijgebouw bij de bedrijfswoning te gebruiken voor afhankelijke woonruimte. Binnen de bestemming zijn, overeenkomstig het bestemmingsplan Buitengebied, wijzigingsbevoegdheden opgenomen voor het vestigen van een ander niet-agrarisch bedrijf op het perceel, of het vestigen van een semi-agrarisch bedrijf op het perceel.

6.4.2 Groen - 1

De voor “Groen - 1” aangewezen gronden zijn bestemd voor groenvoorzieningen, bermen en beplantingen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen en geluidwerende voorzieningen in de vorm van een wal van maximaal 4,5 meter hoog.

6.4.3 Groen - 2

De voor “Groen - 2” aangewezen gronden zijn bestemd voor groenvoorzieningen, bermen en beplantingen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen en geluidwerende voorzieningen in de vorm van een wal van maximaal 6 meter hoog.

6.4.4 Groen - 3

De voor “Groen - 3” aangewezen gronden zijn bestemd voor groenvoorzieningen, onderhoudspaden, tuinen, bermen en beplantingen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen.

7 Economische uitvoerbaarheid

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening is het sinds 1 juli 2008 verplicht om bij een bestemmingsplan ook een exploitatieplan vast te stellen. Een exploitatieplan is echter niet verplicht als er:

- geen ontwikkelmogelijkheden zijn;
- de gemeente alle grond in eigendom heeft;
- de gemeente met alle eigenaren van de gronden waarop ontwikkeld kan worden, zogenaamde anterieure overeenkomsten heeft afgesloten.

Voor dit bestemmingsplan hoeft geen exploitatieplan te worden vastgesteld, omdat in dit bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen zijn opgenomen.

Wel dient in het kader van de rood-met-groen regeling gecompenseerd te worden, dan wel privaatrechtelijk een afdracht in het kader van natuurcompensatie geregeld te worden.

Dit komt voort uit het vooroverleg van de provincie Noord Brabant. Zij geven in het vooroverleg aan akkoord te kunnen gaan met de ontwikkeling, mits het rood-met-groen- principe verder wordt uitgewerkt.

Gemeente Cranendonck is bereid om de rood-met-groen-compensatie, die nodig wordt geacht om het bedrijf planologisch vast te leggen in een bestemmingsplan, op zich te nemen. Om die reden zal er geen privaatrechtelijke overeenkomst ten grondslag liggen aan het bestemmingsplan.

Zowel provincie als gemeente hebben in het verleden ingestemd met de vestiging van het bedrijf op de percelen aan de Meemortel 59. Dat de provincie toentertijd niet stil gestaan heeft bij de ruimtelijke gevolgen van de vestiging ter plaatse bij verdere groei van het bedrijf, betekent niet dat dit nu alsnog volledig gecompenseerd dient te worden. Ten tijden van het afgeven van de ‘verklaring van geen bezwaar’ bestond een dergelijke rood-met-groen-regeling nog niet. Het is dan ook geen behoorlijk bestuur van zowel provincie als gemeente om nu alsnog een compensatielast op te leggen. De rood-met-groen-regeling kent namelijk geen artikel dat stelt dat dit met terugwerkende kracht kan worden ingezet.

Om de provincie tegemoet te komen in haar eis tot rood-met-groen-compensatie zal de gemeente 60 are agrarische grond, gelegen in het Cranendoncks bos omzetten tot natuur, om zo de natuurontwikkeling in het Cranendoncks bos te versterken. Kosten die hieraan verbonden zijn komen uit op een som van ca. 20.000 euro, dit betreffen de kosten ten behoeve van een bestemmingsplanherziening en de kosten tot omzetting naar natuur van (6000 m² x 3 euro). Naast deze investering, blijft de investering tot het groen inpassen van het bedrijf aan de Meemortel 59 ten lasten liggen van het grondverzetbedrijf Kuppens B.V.. Dit betreffen de verplaatsing van de ‘groene’ grondwal en het ‘groen’ inpassen van 3000 m² grond die door verplaatsing van de achterwal op de achterzijde van het perceel vrij komt. De gemeente gaat ervan uit dat op deze wijze de rood-met-groen-compensatie voldoende is uitgevoerd.

8 Procedure

8.1 Vooroverleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening

In het kader van het vooroverleg ex artikel 3.1.1 Bro is het concept ontwerpbestemmingsplan “Meemortel 59, Budel” verzonden naar diverse instanties, waaronder de provincie Noord-Brabant, de inspectie VROM en het Waterschap. In bijlage I van dit bestemmingsplan zijn de binnengekomen reacties weergegeven, samengevat en beantwoord. Tevens zijnde gevolgen voor het bestemmingsplan aangegeven. Eventuele gevolgen zijn in dit bestemmingsplan verwerkt.

8.2 Publicatie ex artikel 1.3.1 Besluit ruimtelijke ordening

Conform artikel 1.3.1. Bro geeft een bestuursorgaan dat voornemens is een bestemmingsplan voor te bereiden hier kenbaarheid aan. Dit met toepassing van artikel 3.12 eerste en tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en tevens langs elektronische weg. Op 31 maart 2010 is kennis gegeven van het voornemen tot voorliggend bestemmingsplan.

8.3 Procedure ex artikel 3.8 Wet ruimtelijke ordening

Conform artikel 3.8 Wro juncto afdeling 3.4 Awb het ontwerpbestemmingsplan ‘Meemortel 59, Budel’ gedurende een termijn van zes weken, van 27 mei 2010 tot en met 8 juli 2010, ter inzage gelegen. Gedurende deze periode heeft een ieder via deze weg de mogelijkheid gekregen op het plan te reageren. Binnen de gestelde termijn zijn vijf zienswijzen ingediend. Alle zienswijzen zijn binnen de gestelde termijn binnen gekomen en derhalve ontvankelijk verklaard. In de nota zienswijzen, welke als bijlage II bij dit bestemmingsplan is gevoegd, zijn de ingediende reacties samengevat en beantwoord. Tevens is aangegeven wat de gevolgen voor het bestemmingsplan zijn. Voor de beantwoording van de zienswijzen zijn extra onderzoeken (berekeningen_ uitgevoerd. Deze zijn als bijlage bij de nota zienswijzen gevoegd.